

Spennandi framsýning í søguligum umhúsi

– Ongin av kjólunum, eg geri, er líka, so tað finst bara ein av hvørjum, sigur Wanja, sum í nógv ár hevur fingist við alskyns hondarbeiði. Í Ólavsøkuskránni í ár er eitt av tiltøkunum söluframsýningin av kjólum í Listastovuni í Áarstovu í Gongini, sum Wanja Petersen skipar fyri

ORÐ Simona Weihe, simona@sosialurin.fo **MYNDIR** Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo

Wanja bindur, tøvur, litar og heklar. Við íblástri úr náttúruni, gomlum sniðum og mynstrum evnar hon pløggini til í einføldum sniði við víkingakendum dæmi. Tógvíð er føroysk ull. Stundum nýtir hon útlendskt tógv saman við tí føroyska. Altíð ull ella silki. Til pløggini ger hon prýðislutir úr horni, beini o.ø. tilfari. Alt er virkað við hond.

Umframt kjólarnar so skapar Wanja eisini troyggjur, vestar, húgvur, hattar, taskur o. a. til kvinnur og gentur.

Wanja er ikki nakar ársungi, tá tað kemur til binding. Hon bant áðrenn hon fór í skúla. Hon hevði góðar lærumeistarar. Hon fortelur um ommuna í Klaksvík, at hon sat við køksvindeygad

og bant ella stoppaði. Abbin fekst við bátamotorar. Omman í Fuglafirði sat við stovuvindeygad og bant skipstroyggjur, ið Wanja slapp at lata inn til Haraldsen. Í kjallaranum húsaðist abbin, har hann hevði verkstað. Har var so ruddiligt, at man kundi ganga á leistum. So handverksligu evnini hevur Wanja í báðar ættir.

Hóast hon sigur seg hava gingið og gongur í lívsins skúla, so hevur hon tó verið á mongum ymiskum lista- og handverksskeiðum gjøgnum árin. Og lutikið í nógvum framsýningum.

Wanja er sera fegin um teir frálíku karmar, vegleiðing, kappingar o. a., ið Jónhild Jóhannesen og Randi S. Vang hava skipað fyri innan

handverk í fleiri ár. Tað verið seg: Jólásølvur, »Hendur og Hugflog« 1998–2002, »Gluggaglæma« 2003–2005 í Müllers Pakkhúsi. Hetta heldur Wanja hevur verið ein sonn klekingarstøð hjá føroyskum listahandverkarum.

Wanja hevur lutikið í nógvum tiltøkum, millum annað í framsýningini »UPPRÁK« í Norðurlandahúsinum 2005, í framsýningini »Grannagróðu« í Íslandi í 06, í Gallarí Ribarhúsi í Fuglafirði saman við øðrum í 07. Umframt aðrar söluframsýningar í Havn bæði um summarið og um jóltíðir í Havn.

Í dag, 24. juli, letur hon so söluframsýning av kjólum upp í Listastovuni í Áarstovu í Gongini í Havn.

Ein smílandi Wanja Petersen í Listastovuni

Wanja um langabban í Kollafirði:

– Langabbi mín, Dánjal Jákup á Miðgerði, var deyður, áðrenn eg var fødd. Tað var hann, sum laðaði skúlan í Kollafirði í 1889, bert 18 ára gamal. Hann laðaði Piddasahandil og Ribarhús í Fuglafirði til beiggja sín Gamla Sámál Petur.

Bergur hjá Pidda hevði eina samrøðu við Dánjal Jákup, har hann varð spurður, um hann ikki gjørdi eina tekning, áðrenn hann fór í holt við eithvørt handverk. »Jú«, segði hann, »hon er boynt her« og peikaði við fremsta fingri á høvdið.